i na spory, které by v budoucnu vznikly ze služebního poměru mezi zaměstnavateli a zřízenci v kovodělném průmyslu.

§ 15.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 16.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1919, čís. 662, o rozhodčích soudech dělnických pro spory o vypuzení z práce.

(Vyhlášeno v částce CXXXIX. Sb. z. a n. dne 22. prosince 1919.)

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a zák. čl. LXIII. z r. 1912 a L z r. 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Zřizují se rozhodčí soudy dělnické, aby rozhodovaly o náhradě škody, která byla způsobena příslušníku některé odborové organisace tím, že příslušníci jiné odborové organisace nedovoleným nátlakem vynutili, aby byl z dosavadní práce propuštěn anebo aby nebyl do práce přijat, protože nechtěl přestoupiti k této organisaci nebo vystoupiti z dosavadní své organice.

§ 2.

Rozhodčí soud sestoupí se u okresního soudu, v jehož obvodě má sídlo závod, ve kterém pracoval anebo pracovati chtěl dělník, na němž nedovolený nátlak (§ 1.) byl učiněn.

Soud sestává ze šesti přísedících a předsedy. Z přísedících zvolí po třech výbory místních skupin (odboček) organisace, k níž náleží postižený dělník, a organisace, jejíž člen jest z nátlaku obviněn.

Předsedou soudu jest přednosta okresního soudu civilního, příslušného pro místo uvedené v odstavci prvém, nebo jím jmenovaný soudce téhož soudu.

§ 3.

Sestoupení soudu vyvolá předseda místní skupiny (odbočky), jejímž členem jest postižený dělník. Nedostaví-li se jeden neb dva přísedící některé skupiny k jednání, odstoupí ze druhé skupiny jeden člen určený losem, a spor projedná se s ostatními přísedícími.

Nedostaví-li se žádný z přísedících jedné strany, projedná soud věc s přísedícími druhé strany.

§ 4.

Jednání před soudy rozhodčími jest neveřejné.

Soud vyslechne zúčastněné osoby a uzná-li toho potřebu i svědky, tyto pod slibem pravdy na místě přísahy.

Nedocílí-li smíru, o který se má vždy pokusiti, rozhodne věc podle volného uvážení; předseda hlasuje pouze při rovnosti hlasů.

O jednání sepíše se stručný protokol, ve kterém nutno též uvésti, jaký nález byl vydán a kolika hlasy byl usnesen. Protokol podepíší všichni členové soudu. Odepření podpisu nemá účinku na platnost nálezu.

§ 5.

Nálezem zjistí soud, zda a kterým příslušníkem žalované organisace byl vykonán nedovolený nátlak (§ 1.), jaká škoda vznikla postiženému a kdo jest povinen k náhradě. Škodu jest vyměřiti ve výši ušlé mzdy, není-li prokázáno, že jest škoda nižší. Vyšší nárok náhradní budiž odkázán na pořad právní, při čemž soud rozhodující bude vázán nálezem rozhodčího soudu.

§ 6.

Zjistí-li se, že nátlak byl vykonán z příkazu, z podnětu nebo za souhlasu ústředí odborové organisace, nebo některého funkcionáře (člena výboru, úředníka nebo důvěrníka organisace), ručí za škodu tato organisace svým jměním.

Zjistí-li se, že nátlak byl vykonán z příkazu, z podnětu nebo za souhlasu místní skupiny (odbočky) nebo některého funkcionáře jejího (člena výboru, úředníka nebo důvěrníka organisace), ručí za škodu tato skupina (odbočka) svým jměním.

Nezaplatí-li místní skupina (odbočka) náhrady škody, ku které byla odsouzena, může postižený žádat, aby odborová organisace tuto místní skupinu vyloučila ze svého svazku. Neučiní-li tak odborová organisace anebo přijme-li vyloučenou místní skupinu (odbočku) před uplynutím jednoho roku opět do svého svazku, jest sama povinna soudem rozhodčím přiřknutou náhradu škody zaplatiti.

Nezjistí-li soud spoluviny ústředí odborové organisace, ani její skupiny (odbočky), může býti nálezem vysloveno, že odborová organisace jest povinna vyloučiti vinného člena. Nevyhoví-li odborová organisace tomuto nálezu, nebo přijme-li ho znova za člena než uplyne lhůta stanovená soudem, jež však nesmí býti delší jednoho roku, jest povinna nahraditi postiženému částku, která mu rozhodčím soudem byla přisouzena.

§ 7.

Ve všech případech rozsudkem nebo smírem zjištěného nedovoleného nátlaku (§ 1.) jest organisace, jejíž člen se provinil, povinna souhlasiti s tím, aby postižený byl dále zaměstnán v závodě, z něhož nedovoleným nátlakem byl propuštěn nebo do něhož pro nedovolený nátlak nebyl přijat.

Zaměstnavatel jest povinen takového dělníka za dřívějších pracovních podmínek znova do práce přijmouti.

§ 8.

Soud rozhodne také o náhradě útrat podle zásad civilního řádu soudního a určí dobu, do které jest nález splniti. Je-li odsouzených několik, jsou právi rukou společnou a nedílnou.

§ 9.

Byl-li nález usnesen dvoutřetinovou většinou, jest — vyjma případ uvedený v § 10. — pravoplatný a soudně vykonatelný.

Nedosáhl-li této většiny, jest přípustno z něho odvolání, jež jest podati písemně u předsedy rozhodčího soudu do osmi dnů od doručení.

Nález jest doručiti všem postiženým a těm, proti nimž byla podána žaloba, podle předpisů civilního řádu soudního.

Předseda připojí odvolání ke spisům a předloží je rozhodčímu soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze, jenž svolá od případu k případu ústřední rozhodčí soud dělnický.

Jako přísedící tohoto soudu vysílají do něho po dvou zástupcích představenstva zúčastněných odborových ústředen a po jednom výkonné výbory zúčastněných politických stran.

Předsedou tohoto soudu jest předseda rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze nebo jeho náměstkové.

Ustanovení §§ 3.—8. jest užíti obdobně na jednání ústředního rozhodčího soudu, jehož rozhodnutí jest konečné.

§ 10.

Vysloví-li rozhodčí soud povinnost odborové organisace k náhradě škody, jest nález předložiti k prozkoumání ústřednímu soudu rozhodčímu tak, jako by bylo podáno odvolání, i když organisace jednání se nezúčastnila.

§ 11.

Jednání před těmito soudy jest prosto kolků a poplatků. Úřad všech přísedících a předsedů jest čestný a bezplatný.

§ 12.

Spisy o případech projednaných u soudu rozhodčího uschová soud, u něhož věc v prvé stolici byla projednána. Tento soud potvrzuje též pravoplatnost a vykonatelnost nálezu.

§ 13.

Co jest v tomto nařízení ustanoveno o dělnících, vztahuje se také na úředníky a zřízence.

§ 14.

Nařízení toto nabývá ihned účinnosti.

Výkon jeho svěřuje se ministrům spravedlnosti a sociální péče.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Sonntág v. r.
Dr. Veselý v. r.
Habrman v. r.
Dr. Šrobár v. r.
Klofáč v. r.
Prášek v. r.

Staněk v. r.
Dr. Winter v. r.
Dr. Hodža v. r.
Dr. Heidler v. r.
Dr. Franke v. r.
Hampl v. r.
Houdek v. r.

Nařízení presidenta zemské politické správy v Praze ze dne 15. července 1919, č. 3/A—211 5, č. z. p. s. 217.892 ai 1919,

o nedělním klidu v obchodech u hřbitovů v místních obcích Král. Vinohradech a Žižkově.

(Vyhlášeno v částce XCIII. Sb. z. a n. pod č. 448 dne 7. srpna 1919.)

§ 5., lit. f) místodržitelského nařízení ze dne 19. října 1905, č. 252.550, čís. zem. zák. 132, o úpravě klidu nedělního a svátečního při provozování živnosti, dovolující dosud u hřbitovů v místních obcích Král. Vinohradech